

Kirken i og for sig, men mod Folketirken, som dog skulde være en Afspjeling af den virkelige Kirke, at bruge det Udtryk om den, at man ikke maa skabe den Konkurrence, det er jo det Samme som en Slags Falliterklæring fra Kirken. Jeg maa dernæst gjøre opmærksom paa, at jeg tror heller ikke, der var mange Præster her i Landet, som vilde have det allerfjerneste imod, de vilde tværtimod være tilfredse med, at der blev givet saadanne Folk, om hvem de vidste, at de ikke søgte Kirken, Veilighed til god og sund Udspredelse; thi det er dog Noget, Præsterne vide overmaade godt, at der er Mange, der ikke søge Kirken, det er Noget, som bliver udtalt af alle kirkelige Retninger, man kan beklage det eller ikke, men det er Faktum. Jeg siger altsaa, at der ikke vilde være mange Præster indenfor Folketirken, uden at de vilde anse det for i høieste Grad gavnligt, og ogsaa fra et religiøst eller humant-religiøst Princip fornuftigt, hvis man vilde give saa megen Anledning som muligt for disse Menneker, som ikke søge Kirken, til at faae gavnlige og sund Udspredelse. Derfor er jeg overbevist om, at hvis f. Ex. Theatrene her i Kjøbenhavn skiftevis vilde give gratis Forestillinger hver eneste Søndag, var der ikke mange Præster i Kjøbenhavn — ja, ogsaa i Kjøbenhavn sandsynligvis, men Landsbypræsterne kjender jeg bedre, dem kan jeg bedre svare for — uden at de vilde sige, at det vilde være en gavnlige Foranstaltning, hvis noget Saadant blev gjort for den arbejdende Befolkning i de store Byer, som vi maa beklage, ere komne saa langt bort fra Kirken, maaste netop fordi de ikke have haft det, som skulde danne Mellemledet mellem dem og Kirken, nemlig gavnlige mennekelige Udspredelser. Jeg er vis paa, siger jeg, at de fleste Præster ville anse det for meget Priseligt, om der kunde gives Arbejderne i de store Byer en saadan Anledning. Jeg er sikker paa, at jo mere Præstestanden vil arbejde der henimod, des mere vil den bidrage til at drage Folk hen til Kirken, saa at de idetmindste komme til at staa i et venligere Forhold til den end nu. Den Maade, hvorpaa Kirken skal vinde Arbejderbefolkningen, er ikke ved, at den udøver en indirekte Tvang, men det er egentlig det, der gaar igjennem den ærede Talers Udtalelse, at man skal udøve en Slags indirekte Tvang paa Arbejderstanden. Vilde de Folk ikke gaa i Kirke, skulde de sidde hjemme og kjede sig; at de skulde faae Veilighed til at møde sig paa en sund Maade, vil man ikke være med til. Jeg siger, det er en Misforstaaelse, eller jeg vilde idet Mindste høre det udtalt fra Kirkens Side, før jeg troer, at det skulde være Kirkens

Standpunkt, som er blevet udtalt af de ærede Medlemmer. Og hvis det skulde vise sig, at det er Kirkens Standpunkt eller enkelte Kirkemænds Standpunkt, er det godt, at vi kunne faae taget det op til offentlig Debat, om det er bedre og sundere for Arbejderstanden at sidde hjemme og kjede sig eller maaste drikke om Søndagen end at gaa i Theatret og overvære Skuespil, som kunne være til Gavn for deres mennekelige Udvikling og Opdragelse. Jeg vil altsaa slutte med det Ønske, at den høifærede Justitsminister maa søle sig besvøiet til at udføre Loven i en noget videre Udstrækning, end hans Udtalelser kunne synes at formode. Men forøvrigt skal jeg atter udtale, at jeg haaber, at Lovforslaget maa gaa igjennem, og raader de Herrer til at stemme jaaledes, som jeg sagde forrige Gang.

Formanden (Høgsbro): Der er begjæret Afslutning af Forhandlingen, og Begjæringen er fremsat af Clausen, Bajer, E. Pedersen, Pjengel, S. R. Larsen, Lutein, Nyholm, Plesner, Dusen, Svendsen, Hørup, Feldthusen, Scheel, Rosen og Brockenhuus-Schack. De indtegnede Talere ere Folke-tingsmændene for Frederiksberg Amts 4de Valgkreds (Holch), Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang), Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), Sorø Amts 4de Valgkreds (O. Scavenius) og Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann).

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning af Forhandlingerne vedtaget med 47 Stemmer mod 30.

Man gif derpaa til Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvælget:

Efter Paragrafens Slutning tilføjes:
 „Dog gjælde disse Bestemmelser ikke efter Kl. 4 Eftermiddag paa Søndagen nærmest før Jul og Søndagen mellem Jul og Nytaar.“
 vedtoges uden Afstemning.

§ 1 med den vedtagne Ændring saalydende:

Det i ovennævnte Lovs § 2 indeholdte Forbud mod Kjøben og Sælgen saavel paa Gader og andre offentlige Pladser som i de Handlendes og andre Næringsdrivendes Butikker saavel som Bestemmelsen om, at disse skulde holdes lukkede, skal for Fremtiden omfatte hele Tiden efter Kl. 9 Morgens. Dog